

Sygn. akt VI Ka 325/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant: Małgorzata Pindral

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w L.M. Ś.

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2020 roku

sprawy E. K. ur. (...) w M., c. M., L. z domu N.

oskarżonej z art. 190 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. akt II K 150/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżoną
E. K. od popełnienia zarzuczonego jej czynu;

II. na podstawie art. 632§2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 325/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 25 lutego 2020r. w sprawie II K 150/19	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i</i>	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>Obraza przepisów prawa procesowego, dotyczących gromadzenia i oceny dowodów oraz błędy w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, skutkujące wydaniem nieprawidłowego,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	skazującego wyroku.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W przedmiotowej sprawie zachodzi okoliczność, o jakiej mowa w art. 440 kpk, co wobec treści art. 436 kpk czyni rozpoznanie podniesionych w zarzutach uchybień bezprzedmiotowym.			
Wniosek			
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i			

<p>przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie jest zasadny wobec wystąpienia opisanej niżej okoliczności, skutkującej powinnością wydania wyroku uniewinniającego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>W przedmiotowej sprawie wystąpiła określona w art. 440 kpk okoliczność w postaci rażącej niesprawiedliwości ewentualnego utrzymania wyroku Sądu I instancji w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Słusznie podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie V KK 372/16 (OSNKW 2017/9/51), że</p>		

przypisanie
odpowiedzialności
karnej za
przestępstwo z
art. 190 § 1
k.k. wymaga nie
tylko
zrealizowania
czynności
wykonawczych
groźby, ale
spowodowania
stanu, w którym
groźba
wzbudziła w
zagrożonym
uzasadnioną
obawę, że będzie
spełniona. Ujęty
w opisie typu
przestępstwa
zwrot
"uzasadniona
obawa" jest
zatem
warunkiem
koniecznym
karalności
zachowania
polegającego na
groźeniu innej
osobie
popelnieniem
przestępstwa na
jej szkodę lub
osoby jej
najbliższej.
Uzasadniona
obawa, w
konstrukcji
przepisu art. 190
§ 1 k.k., jest
tym elementem,
który pozwala
ująć i
zweryfikować,
czy subiektywna
odczucie obawy
pokrzywdzonego
co do spełnienia

groźby miało obiektywne (uzasadnione) podstawy. Brak w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku (art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.) jakiegokolwiek ustawowego znamienia typu czynu zabronionego, skutkuje niemożnością przyjęcia, iż możliwe jest przypisanie odpowiedzialności karnej za ten czyn (art. 1 § 1 i art. 115 § 1 k.k.). Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Oskarżyciel publiczny w zawartym w akcie oskarżenia zarzucie pominął ~~zwrot~~zasadniona obawa”. Uchybienie to mogło zostać konwalidowane w postępowaniu przed Sądem Rejonowym jedynie poprzez uzupełnienie w części rozstrzygającej wyroku czynu przypisanego o ten element, Sąd ten nie był bowiem władny

do prostowania
w żaden sposób
przedstawionego
przez
oskarżyciela
publicznego
zarzutu i to
nawet w sytuacji,
gdyby
pominięcie to
traktować w
kategoriach
oczywistej
omyłki
pisarskiej.

Zgodnie z treścią
art. 105 § 2 kpk
sprostowania
takiego może
dokonać jedynie
organ, który taka
omyłkę popełnił.
Sąd Rejonowy w
Lwówku Śląskim
przypisał jednak
oskarżonej
sprawstwo
czynu,
opisanego w
części wstępnej
wyroku bez
modyfikacji
tegoż opisu co
oznacza, że nie
przypisał jej
znamienia w
postaci
uzasadnionej
obawy
spełnienia
wyartykułowanej
groźby. Wyrok
ten zaskarżony
został jedynie na
korzyść
oskarżonej, Sąd
Odwoławczy nie
był zatem
władny do
dokonania

żadnego niekorzystnego dla E. K. ustalenia. Bez wątpienia uzupełnienie opisu przypisanego jej czynu o kolejne znamię byłoby ustaleniem na niekorzyść oskarżonej. Z kolei pominięcia, o jakim mowa nie sposób traktować jako oczywistej omyłki pisarskiej, zawartej w zaskarżonym wyroku, bo dotyczy ono merytorycznej treści wyroku. Trafnie w tym zakresie podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2018 r. (II KK 115/18, LEX nr 2623719), że sprostowanie oczywistej omyłki nie może polegać na ingerowaniu w merytoryczną treść wyroku. Nie budzi przy tym wątpliwości, że brak w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku (art. 413

§ 2 pkt 1 k.p.k.)
jakiegokolwiek
ustawowego
znamienia typu
czynu
zabronionego,
skutkuje
niemożnością
przyjęcia, iż
możliwe jest
przypisanie
odpowiedzialności
karnej za ten
czyn (art. 1 §
1 i art. 115
§ 1 k.k.)- por.
cytowany już
wyrok SN z dnia
6 kwietnia 2017.
Innymi słowy
rzecz ujmując
niedopuszczalne
z prawnego
punktu widzenia
jest uznanie
za przestępstwo
czynu, jaki nie
zawiera w swym
opisie
ustawowych
znamion czynu
zabronionego a
taka sytuacja
ma miejsce w
przedmiotowej
sprawie.

5.
ZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO

5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji

1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia zarzucanego jej czynu		
Zwięźle o powodach zmiany		
Jak zostało wyżej wskazane Sąd Rejonowy uznał za przestępstwo z art. 190 § 1 kk zachowanie, polegające na werbalizacji groźby i wzbudzeniu w zagrożonym obawy jej spełnienia. Ustawowe znamiona tego		

<p>przestępstwa wyczerpane są jedynie wówczas, gdy obawa taka jest uzasadniona. Skoro Sąd I instancji znamienia tego nie ustalił, to opisane w części wstępnej oraz rozstrzygającej zaskarżonego wyroku zachowanie nie wyczerpuje ustawowych znamion żadnego czynu zabronionego a skoro tak, to jedynym możliwym rozstrzygnięciem jest uniewinnienie oskarżonej.</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Wydanie wyroku uniewinniającego obliguje do obciążenia kosztami procesu Skarbu Państwa.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżona	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana